NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420528812
AA43-1249-15/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 9.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents V.Poķis,
tiesneses M.Osmane un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Nīderlandē reģistrēto sabiedrību „/Nosaukums/", „/Nosaukums/", Latvijā reģistrētās SIA „/Nosaukums 2/", Austrijā reģistrētās sabiedrības „/Nosaukums 3/" pieteikumu par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2012.gada 9.augusta lēmuma Nr.1-5/161 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Uzņēmumu reģistram dzēst komercreģistrā AS „/Nosaukums 4/" lietā reģistrēto aizlieguma atzīmi, kas ierakstīta komercreģistrā, pamatojoties uz Uzņēmumu reģistra valsts notāres 2012.gada 3.jūlija lēmumu Nr.6-12/96046, sakarā ar pieteicēju apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pamatojoties uz zvērināta tiesu izpildītāja 2012.gada 29.jūnija rīkojumu izpildu lietā Nr.659/C50-2012 (turpmāk – rīkojums Nr.659/C50-2012), kam pievienots Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 29.jūnija lēmums lietā Nr.C04312213, ar Uzņēmumu reģistra (turpmāk – reģistrs vai atbildētājs) 2012.gada 3.jūlija lēmumu Nr.6-12/96046 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts reģistrēt nodrošinājuma līdzekli AS „/Nosaukums 4/" lietā, piemērojot aizliegumu /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/ (*/pers. F/*), /pers. G/, SIA „/Nosaukums 2/", /Nosaukums 3/, /pers. H/ (*/pers. H/*) un /pers. I/ veikt noteiktas darbības.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, AS „/Nosaukums 4/" , Nīderlandē reģistrētās sabiedrības „/Nosaukums/", „/Nosaukums/", SIA „/Nosaukums 2/", Austrijā reģistrētā sabiedrība „/Nosaukums 3/", /pers. G/, /pers. C/, /pers. B/, /pers. J/, /pers. A/ un /pers. E/ to apstrīdēja reģistrā.

[2] Ar reģistra 2012.gada 9.augusta lēmumu Nr.1-5/161 (turpmāk – lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā iestāde atsaucās uz Tiesu izpildītāju likuma 10. un 40.pantu, Civilprocesa likuma 551.panta pirmo daļu, 548.panta pirmo daļu, 555.panta septītās daļas 3.punktu, Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmo daļu, likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta 3.punktu, norādot, ka reģistram nav dotas tiesības uzraudzīt tiesu izpildītāja kā kompetentas amatpersonas darbības un izvērtēt tā izdoto rīkojumu pamatotību. Tā vietā reģistram ir pienākums pieņemt obligātu administratīvu aktu – reģistrēt zvērināta tiesu izpildītāja pieprasīto nodrošinājuma līdzekli attiecīgajā publiskajā reģistrā. Reģistrs nav tiesīgs pēc saviem ieskatiem atcelt reģistrēto prasības nodrošinājuma līdzekli un izvērtēt, vai tiesu izpildītājs ir pareizi veicis tiesību normu interpretāciju, kā arī izvērtēt, vai tiesu izpildītājs ir ievērojis normatīvo aktu prasības. Veids, kādā zvērināts tiesu izpildītājs izvēlas izpildīt tiesas nolēmumu, ir paša zvērināta tiesu izpildītāja ziņā. Reģistra kompetencē neietilpst zvērināta tiesu izpildītāja darbību vai tiesas pieņemto nolēmumu tiesiskuma izvērtēšana.

[3] 2012.gada 5.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēju pieteikums par lēmuma atcelšanu un pienākuma uzlikšanu reģistram dzēst komercreģistrā AS „/Nosaukums 4/" lietā reģistrēto aizlieguma atzīmi, kas ierakstīta komercreģistrā, pamatojoties uz reģistra valsts notāres 2012.gada 3.jūlija lēmumu Nr.6-12/96046.

Pieteikumā norādīts, ka reģistra pienākums, saņemot jebkuru iesniegumu, tajā skaitā tiesu izpildītāja rīkojumu, ir vērtēt, kādu tālāku darbību veikšana vai lēmumu pieņemšana ir tā kompetencē. Reģistrs reģistrē tikai komercreģistrā reģistrējamas ziņas. Aizliegums atbildētājam izpildīt noteiktas darbības nav reģistrējams komercreģistrā aizlieguma zīmes veidā.

[4] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteicēju pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.jūnija spriedumu pieteicēju pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Atsaukusies uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2011.gada 13.maija sprieduma lietā Nr.SKA-210/2011 10.punktu, kā arī Administratīvā procesa likuma 81.panta piekto daļu, tiesa norādīja, ka sākotnējā administratīvā akta pieņemšanas procesā un apstrīdēšanas procesā pieņemtie lēmumi veido vienotu administratīvo aktu. Tādējādi, ja pēc reģistra valsts notāra lēmuma par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā pieņemšanas tā apstrīdēšanas procesā to pārbauda reģistra galvenais valsts notārs un pieņem galīgo lēmumu, gan reģistra valsts notāra lēmums, gan reģistra galvenā valsts notāra galīgais lēmums ir spēkā tik ilgi, kamēr tiek pieņemts jauns lēmums, kas vai nu tieši atceļ pirmo lēmumu (reģistra galvenā valsts notāra galīgo lēmumu) vai aizstāj to, paredzot izdarīt jaunu ierakstu tā ieraksta vietā, kura izdarīšanu paredz pirmais lēmums (reģistra galvenā valsts notāra galīgais lēmums).

No minētā izriet, ka pēc tam, kad pirmais lēmums (reģistra galvenā valsts notāra galīgais lēmums) ir zaudējis spēku, tiesai ir pamats vērtēt vienīgi to tiesiskumu.

Tā kā 2012.gada 29.novembrī AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā tika veikts jauns ieraksts par aizlieguma atcelšanu pieteicējiem, tiesa secināja, ka lēmums ir zaudējis spēku. Līdz ar to izskatāmajā lietā nav iespējama lēmuma kā jau spēku zaudējuša administratīvā akta atcelšana. Konkrētajā lietā tiesa var izvērtēt lēmuma tiesiskumu, un pieteikuma priekšmets lietā ir lēmuma daļā par nodrošinājuma līdzekļa reģistrāciju AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā, piemērojot aizliegumu pieteicējām veikt noteiktas darbības, tiesiskums.

Attiecībā uz pieteikumā ietverto lūgumu dzēst ierakstu komercreģistrā par nodrošinājuma līdzekļa reģistrāciju AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā, piemērojot aizliegumu pieteicējām veikt noteiktas darbības, tiesa norādīja, ka neviens normatīvais akts neparedz iespēju anulēt (izslēgt) komercreģistra ierakstu ar tā izdarīšanas brīdi, kā arī nav paredzēta iespēja no reģistrācijas lietas izņemt jebkāda veida dokumentus. Līdz ar to tiesai nav pamata izdot pieteicējām labvēlīgu administratīvo aktu par vēsturisko datu izmaiņām vai dokumentu izņemšanu no reģistrācijas lietas, jo šādu pienākumu reģistram neparedz normatīvie akti.

[5.2] Lietā ir strīds par to, vai reģistram bija tiesisks pamats reģistrēt nodrošinājuma līdzekli AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā, piemērojot aizliegumu pieteicējām veikt noteiktas darbības.

[5.3] Vedot komercreģistru, reģistrs tajā izdara ierakstus uz ieinteresēto personu pieteikumu, valsts pārvaldes iestāžu vai tiesas nolēmumu pamata (Komerclikuma 10.panta pirmā daļa, likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" $4.^4$panta pirmā daļa). Komercreģistrā ieraksta ziņas, ja to tieši paredz likums (Komerclikuma 8.panta sestā daļa). Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta 3.punkts noteic, ka viens no reģistra publiskajiem uzdevumiem ir reģistrēt (ierakstīt reģistrā) kompetentu iestāžu vai amatpersonu lēmumus un rīkojumus, ar kuriem piemērots nodrošinājuma līdzeklis.

No minētās tiesību normas izriet, ka tajos gadījumos, kad kāda cita iestāde vai amatpersona, kuras kompetencē ir piemērot nodrošinājuma līdzekļus (piemēram, vispārējās jurisdikcijas tiesa vai tiesu izpildītājs), ir pieņēmusi lēmumu par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu, reģistrs publiskajā reģistrā izdara ierakstu par šāda lēmuma esamību (reģistrē nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu).

[5.4] Tiesa citēja Civilprocesa likuma 138.panta pirmās daļas 5.punktu, 142.panta sesto daļu, 551.panta pirmo daļu un Tiesu izpildītāju likuma 40.pantu, norādot, ka, veicot likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta 3.punktā paredzēto uzdevumu – reģistrēt amatpersonu rīkojumus, ar kuriem piemērots nodrošinājuma līdzeklis – reģistrs zināmā mērā faktiski rīkojas kā amatpersonas pieņemtā lēmuma par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu izpildes nodrošinātājs. Reģistrs pats nelemj par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu, bet tikai reģistrē citu iestāžu vai amatpersonu pieņemtos lēmumus par nodrošinājumu. Līdz ar to reģistra lēmums reģistrēt šādu lēmumu par nodrošinājuma līdzekli būtībā pats par sevi nerada nekādas jaunas tiesiskas sekas, bet gan tikai padara publiski pieejamu informāciju par to, kādas tiesiskās sekas ir nolēmusi radīt kompetentā iestāde vai amatpersona, kura ir piemērojusi nodrošinājuma līdzekli. Līdz ar to tiesa par nepamatotu atzina pieteicēju argumentu, ka tieši aizlieguma atzīme komercreģistrā skar vai ierobežo kāda tiesības.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka reģistra kompetencē ietilpst zvērināta tiesu izpildītāja rīkojuma, ar kuru piemērots nodrošinājuma līdzeklis, reģistrēšana komercreģistrā.

[5.5] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka reģistrs ir pieņēmis lēmumu reģistrēt nodrošinājuma līdzekli AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā, izpildot rīkojumu Nr.659/C50-2012.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmajai daļai, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

Tiesa secināja, ka likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta pirmās daļas 3.punkts noteic reģistra pienākumu reģistrēt kompetentas amatpersonas – šajā gadījumā tiesu izpildītāja – rīkojumu, ar kuru piemērots nodrošinājuma līdzeklis – aizliegums AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. J/, /pers. E/, /pers. F/ veikt noteiktas darbības. Līdz ar to reģistra kompetencē nav vērtēt administratīvā akta izdošanas lietderību un pamatojumu, bet tas ir obligāti izdodams, jo lēmumu par konkrēta nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu pieņem tiesu izpildītājs, pildot tiesas spriedumu.

[5.6] Tiesa kā nepamatotu noraidīja pieteicēju argumentu, ka likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru"

14.panta pirmās daļas 3.punkts uzliek reģistram par pienākumu izvērtēt, vai rīkojums Nr.659/C50-2012 atbilst normatīvajiem aktiem, proti, vai rīkojums ir tiesisks.

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka, izskatot iesniegtos dokumentus, reģistra valsts notārs pārbauda, vai dokumentiem, kurus reģistrē (pievieno lietai) vai uz kuru pamata izdara ierakstu komercreģistrā (izņemot gada pārskatus), ir juridisks spēks un vai citas formas prasības atbilst normatīvajiem aktiem, kā arī vai ziņu un noteikumu apjoms un saturs atbilst normatīvajiem aktiem un citiem reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem. Savukārt šā panta otrā daļa noteic, ka reģistra kompetencē neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude.

Ne no šīs, ne citām tiesību normām tiesa nekonstatēja, ka reģistram piešķirtas tiesības padziļināti veikt dokumentos atspoguļoto faktu pārbaudi. Reģistrs pārbauda dokumenta formālo atbilstību likumā noteiktajām prasībām, bet nevērtē lēmumu pieņemšanas faktiskos apstākļus (*sk. Augstākās tiesas 2005.gada 15.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-27; 2007.gada 19.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-5/2007; 2008.gada 14.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-30/2008; 2010.gada 18.marta spriedumu lietā Nr.SKA-69/2010*).

No Civilprocesa likuma 539.panta pirmās daļas 1.punkta, 548.panta, 632.panta pirmās daļas, kā arī Tiesu izpildītāju likuma 83.panta izriet, ka zvērināta tiesu izpildītāja amata darbības uzraudzība ir pakļauta vispārējās jurisdikcijas tiesai civilprocesuālā kārtībā. Līdz ar to rīkojuma Nr.659/C50-2012 tiesiskuma izvērtēšana nav ne reģistra, ne arī Administratīvās rajona tiesas kompetencē. Ja pieteicējas rīkojumu Nr.659/C50-2012 uzskata par prettiesisku, tām ir tiesības vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā ar sūdzību par tiesu izpildītāja darbībām.

[5.7] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzina, ka reģistrs ir ievērojis likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktos priekšnoteikumus administratīvā akta izdošanai un tā kompetencē nav vērtēt piemērotā nodrošinājuma līdzekļa pamatotību, samērīgumu un tiesiskumu. Līdz ar to tiesa lēmumu atzina par tiesisku un pamatotu.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.jūnija spriedumu pieteicējas iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa ir nepamatoti secinājusi, ka lēmums ir zaudējis spēku, jo AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā 2012.gada 29.novembrī tika veikts jauns ieraksts par aizlieguma atcelšanu. Ar reģistra 2012.gada 29.novembra lēmumu Nr.6-12/173048 (turpmāk – reģistra 2012.gada 29.novembra lēmums) netika atcelts ne sākotnējais lēmums, ne lēmums, bet gan izpildīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 8.novembra lēmums civillietā Nr.C29725112. Minētajā lēmumā attiecīgā tiesa konstatēja, ka zvērināts tiesu izpildītājs ir paplašināti tulkojis vispārējās jurisdikcijas tiesas lēmumu un prasības nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu, kā rezultātā komercreģistrā ir nepamatoti reģistrēts jauns nodrošinājuma līdzeklis, kas nav paredzēts tiesas lēmumā – Civilprocesa likuma 138.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktais prasības nodrošinājuma līdzeklis – aizlieguma atzīmes ierakstīšanas publiskā reģistrā.

Tiesas secinājums, ka lēmums zaudējis spēku, neizriet arī no Augstākās tiesas 2011.gada 13.maija sprieduma lietā Nr.SKA-210/2011 10.punkta, jo minētajā spriedumā nav apskatīts šāds gadījums, ar kuru komercreģistrā tiktu veikta aizlieguma reģistrēšana un reģistrēšanas atcelšana. Tāpat tiesa savu secinājumu, ka lēmums ir zaudējis spēku, nav pamatojusi ar atsauci uz tiesību normu. Ievērojot, ka lēmums nav zaudējis spēku, tas ir ne vien atzīstams par prettiesisku, bet arī atceļams.

[6.2] Gadījumos, kad reģistrs pieņem lēmumus par reģistra lēmumu atcelšanu, reģistrs arī attiecīgi groza ierakstus komercreģistrā. To apstiprina šāds reģistra prakses piemērs: „reģistra galvenais valsts notārs pieņēma lēmumu par reģistra valsts notāra lēmuma atcelšanu un uzdeva valsts notāram izdarīt attiecīgus ierakstus komersanta reģistrācijas lietā" (*sk. reģistra galvenā valsts notāra 2004.gada 23.decembra lēmuma Nr.1-3/197 lemjošās daļas 4.punktu*).

[6.3] Noraidot pieteikumu par aizlieguma atzīmes dzēšanu, tiesa ir nepamatoti atsaukusies uz to, ka pieteicējas būtu vēlējušās panākt dokumentu izņemšanu no AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietas. Pieteicējas šādu prasījumu tiesai nebija iesniegušas. Pat, ja šāds līdzīgs prasījums par dokumentu izslēgšanu no AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem būtu bijis izteikts, tad reģistrs atbilstoši tā piemērotajai praksei AS „/Nosaukums 4/" reģistrācijas lietā (papīra formā) uzliktu spiedogu uz prettiesiskajiem dokumentiem par to izslēgšanu no reģistrācijas lietas (*sk., piem., reģistra galvenā valsts notāra 2013.gada 27.decembra lēmuma Nr.1-5/929 lemjošās daļas 2.punktu, kurā reģistrs svītrojis iepriekš izdarītās izslēgšanas atzīmes*). Līdzīgā veidā reģistram, informējot trešās personas par izmaiņām attiecībā uz reģistra pieņemtajiem lēmumiem, būtu izpildāms arī ieraksts par aizlieguma atzīmes dzēšanu, lai jebkurai trešajai personai, iepazīstoties ar atkalizmantotāju datubāzēm, būtu redzams, ka aizlieguma atzīmes reģistrēšana ir bijusi prettiesiska.

Kopš 2004.gada nekādas izmaiņas piemērojamās tiesību normās attiecībā uz reģistra kompetenci par izmaiņu izdarīšanu komercreģistra ierakstos nav veiktas. Līdz ar to nepamatots ir pirmās instances tiesas secinājums, ka reģistram nav pienākuma tādā vai citādā veidā dzēst (anulēt) komercreģistra ierakstus. Tiesai nebija pamata noraidīt pieteikumu, to pamatojot ar prasījuma neatbilstību normās noteiktajiem reģistra pienākumiem.

[6.4] Tiesa ir pārpratusi likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta otrajā daļā ietverto aizliegumu reģistram pārbaudīt faktiskos apstākļus. Minētais aizliegums attiecas tikai uz paša komersanta pieņemto lēmumu pārbaudi un ir noteikts vienīgi tādēļ, lai norobežotu vispārējās jurisdikcijas tiesas un reģistra kompetenci. Vispārējās jurisdikcijas tiesas izskata Komerclikuma 287.panta kārtībā ierosinātās lietas par komersantu akcionāru sapulču lēmumu atzīšanu par prettiesiskiem un līdz ar to izvērtē faktiskos apstākļus, kuros šie lēmumi ir pieņemti. Reģistrs savukārt veic tam iesniegto komersanta dokumentu juridiskā spēka pārbaudi.

Konkrētajā gadījumā reģistram bija iesniegts rīkojums Nr.659/C50-2012, kā arī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas tiesneša 2012.gada 29.jūnijā izsniegtais izpildu raksts civillietā Nr.C04312213. Tātad nevis komersanta dokumenti, bet gan tiesu izpildītāja un tiesas dokumenti, uz kuriem neattiecas likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta otrā daļa.

[6.5] Tiesas secinātais, ka reģistrs pats nelemj par nodrošinājuma piemērošanu, bet tikai reģistrē to, faktiski rīkojoties kā lēmuma par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu izpildes nodrošinātājs, nozīmē to, ka, tiesas ieskatā, reģistrs vispār nav tiesīgs izvērtēt, kādu dokumentu tas ir saņēmis no tiesu izpildītāja. Tiesas ieskatā reģistram, saņemot no tiesu izpildītāja dokumentu ar nosaukumu „rīkojums", tas jāizpilda, reģistrējot aizlieguma atzīmi. Pieteicējas nepiekrīt šādam tiesas secinājumam, norādot, ka tiesai bija jākonstatē, ka rīkojums Nr.659/C50-2012 nemaz neparedz aizlieguma atzīmes reģistrēšanu komercreģistrā, t.i., rīkojumā Nr.659/C50-2012 nav ietverts tiesu izpildītāja lūgums reģistrēt aizlieguma atzīmi, kā arī nav izdarīta atsauce uz Civilprocesa likuma 555.panta septītās daļas 3.punktu, kas paredz aizlieguma atzīmes ierakstīšanu. Tāpēc tiesai bija jākonstatē, ka reģistrs rīkojumu Nr.659/C50-2012 interpretējis plašāk un veicis darbības, kuras savā rīkojumā Nr.659/C50-2012 tiesu izpildītājs nebija lūdzis.

[6.6] Reģistram vajadzēja vismaz rasties šaubām par to, vai vispār ir jāizpilda rīkojumā Nr.659/C50-2012 norādītais prasības nodrošinājuma līdzeklis, tādēļ reģistram bija jārīkojas līdzīgi kā citās situācijās, kad reģistram rodas šādas šaubas, un vismaz tādēļ jāpieņem lēmums par reģistrēšanas atlikšanu, lai noskaidrotu, vai vispār reģistram ir jāizpilda šāds tiesas lēmums un rīkojums Nr.659/C50-2012.

[7] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā apelācijas instances tiesai norāda, ka pieteicēju apelācijas sūdzību neatzīst, pamatojoties uz lēmumā un pirmās instances tiesai sniegtajos paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēju pieteikums nav pamatots un tādēļ ir noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances spriedums ir pamatots. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, kas norādīta šā sprieduma [5.1]-[5.7] punktā, un atkārtoti Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

Vērtējot apelācijas sūdzības argumentāciju, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] 2012.gada 29.jūnija Rīgas apgabaltiesas lēmums lietā Nr.C043122/12 paredzēja prasījuma nodrošināšanu. Savukārt Rīgas apgabaltiesas lēmuma izpilde bija nodota Rīgas apgabaltiesas zvērinātam tiesu izpildītājam M.Eglītim, kura kompetencē arī bija veikt nepieciešamās izpildu darbības.

Apgabaltiesa piekrīt tam, ka rīkojumā Nr.659/C50-2012 nav tieši norādīts, ka tiesu izpildītājs lūdz reģistrēt nodrošinājuma līdzekli saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta 3.punktu. Tomēr šis trūkums ir novērsts ar tiesu izpildītāja 2012.gada 3.augusta vēstuli Nr.659/C50-12, kurā ir tieši norādīts, ka rīkojums Nr.659/C50-2012 ir iesniegts, lai to reģistrētu publiskajā reģistrā kā nodrošinājuma līdzekli saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta 3.punktu. Līdz ar to reģistram, pieņemot lēmumu, nevarēja pastāvēt šaubas par tiesu izpildītāja rīkojuma saturu, proti, nepieciešamību reģistrēt nodrošinājuma līdzekli reģistrā.

Apgabaltiesas vērtējumā reģistram nebija jāvērtē rīkojuma Nr.659/C50-2012 saturs tādā veidā, kā to darīja Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija 2012.gada 8.novembra lēmumā lietā Nr.C29725112, proti, reģistram bija jāpieņem izpildei iesniegtais rīkojums Nr.659/C50-2012, nevis jāsāk vērtēt tiesu izpildītāja darbības. Reģistra kompetencē nav pārbaudīt tiesu izpildītāja darbību.

Papildus arī norādāms, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 29.jūnija lēmums par prasības nodrošināšanu ir spēkā neatkarīgi no tiesu izpildītāja veiktajām darbībām un nodrošinājuma līdzekļa reģistrācijas fakta publiskajā reģistrā. Savukārt nodrošinājuma līdzekļa reģistrācija (atzīmes izdarīšana) ir tikai formāla informācijas reģistrācija.

Līdz ar to secināms, ka informācijas saņemšana par Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 29.jūnija lēmumu lietā Nr.C043122/12 jau pati par sevi nozīmēja, ka reģistram ir jāņem vērā šī informācija, izskatot turpmākos iesniegumus AS „/Nosaukums 4/" lietā. Apgabaltiesas vērtējumā Rīgas apgabaltiesas lēmuma saturs ir skaidrs, proti, tas ierobežo /pers. I/, /pers. A/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. H/ /pers. B/, /pers. G/, /pers. C/, /pers. D/ iespējas veikt noteiktas darbības reģistrā AS „/Nosaukums 4/" lietā. Vienlaikus tiesas lēmuma saturs jau pats par sevi norāda, ka reģistram ir jābūt par to informētam, kā arī jāveic atbilstoša kontrole. Šādu kontroli ir iespējams nodrošināt tieši ar nodrošinājuma līdzekļa reģistrāciju.

[12] Pieteicējas norāda, ka vēlākā laika posmā pagaidu aizsardzības līdzekļi ir atcelti, kas būtu par pamatu atzīt par prettiesiskiem reģistra lēmumus. Apgabaltiesas vērtējumā šie apstākļi nav par pamatu, lai atzītu reģistra lēmumus par prettiesiskiem. Šie apstākļi ir atzīstami par jauniem apstākļiem, kas ļauj izdarīt jaunus ierakstus (dzēst iepriekš izdarīto nodrošinājuma atzīmi).

Tāpat nav pamatots pieteicēju viedoklis, ka var labot vai dzēst reģistra vēsturiskos datus.

Kā atzinusi Augstākā tiesa, likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 15.pantā paredzētais lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā ir administratīvais akts ar ilgstošu iedarbību, jo tas paredz izdarīt komercreģistrā ierakstu, kas kā aktuālais ieraksts minētajā reģistrā atspoguļojams noteiktu laika posmu – līdz jauna ieraksta, kas savukārt izdarāms uz jauna lēmuma pamata, izdarīšanai. Tādējādi lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā ir spēkā tik ilgi, kamēr tiek pieņemts jauns lēmums, kas vai nu tieši atceļ pirmo lēmumu vai aizstāj to, paredzot izdarīt jaunu ierakstu tā ieraksta vietā, kura izdarīšanu paredz pirmais lēmums. Vēsturiskās ziņas no reģistra netiek dzēstas un jebkurai personai ir tiesības saņemt vēsturisko izziņu par ierakstiem, kuri bijuši izdarīti komercreģistrā *(sk., Augstākās tiesas 2011.gada 13.maija sprieduma lietā SKA-210/2011 10., 12.punktu)*.

Turklāt arī tajos gadījumos, ja reģistra lēmums tiek atcelts, tādējādi atjaunojot iepriekšējā ieraksta darbību, atceltā administratīvā akta spēkā esība atjaunojas no atceļošā administratīvā akta atcelšanas brīža. Tādējādi ziņu ieraksts reģistrā, pamatojoties uz atcelto lēmumu, kura spēkā esība ir atjaunota, izdarāms ar spēkā esības atjaunošanas brīdi, nevis labojot vēsturiskās ziņas *(sk., Augstākās tiesas 2013.gada 7.janvāra sprieduma lietā SKA-28/2013 16.punktu)*. Nav rodams pamatojums viedoklim, ka reģistram pie ierakstiem, kas izdarīti uz prettiesisku lēmumu pamata, jāreģistrē atzīme par to prettiesiskumu. Šāda ieraksta izdarīšanu neparedz Komerclikuma 8.pants. Turklāt šādas piezīmes izdarīšana pie komercreģistra ieraksta nekādi nemainītu šī ieraksta statusu un neietekmētu personu tiesības, kas saistītas ar to, ka šāds ieraksts kādreiz bijis aktuāls. Jāņem vērā, ka Komerclikuma 12.pants noregulē ar Komerclikuma publicitāti saistītos jautājumus gan ņemot vērā publicēto ziņu saturu, gan arī tiesiskās sekas atkarībā no personas informētības par komercreģistra ziņu pareizību un atbilstību tiesiskajam stāvokli *(sk., Augstākās tiesas 2015.gada 31.marta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-88/2015 6.punktu)*.

Apgabaltiesa nesaskata pamatu pārvērtēt iepriekš minētās tiesu prakses atziņas, jo vēsturisko datu dzēšana vai labošana aizskar trešo personu tiesisko paļāvību uz publiski ticamu ierakstu nemainību. Līdz ar to lietas izskatīšana pēc būtības nevar novest pie vēsturisko datu izmaiņām.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt „/Nosaukums/" (reģistrācijas numurs Nīderlandē: /reģistrācijas numurs/), „/Nosaukums/" (reģistrācijas numurs Nīderlandē: /reģistrācijas numurs 2/), SIA „/Nosaukums 2/" un „/Nosaukums 3/" (reģistrācijas numurs Austrijas Republikā: /reģistrācijas numurs 3/) pieteikumu.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents *(paraksts)* V.Poķis

Tiesneses *(paraksts)* M.Osmane

(paraksts) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis V.Poķis
Rīgā 2015.gada 10.novembrī